

Östgötaspel

Östergötlands Spelmansförbund
www.ostgotaspel.se

Nummer 5, nov 2008
Årgång 8
Ansv utgivare: Toste Länne

Styrelsens ordf: Toste Länne
ordforande@ostgotaspel.se

Redaktör: Sven Lönqvist
redaktor@ostgotaspel.se

Ny WEB- adress

Östgötaspels hemsida finns nu på www.ostgotaspel.se.

Innehållsmässigt är den ganska lik den "gamla versionen", men visst finns det förändringar.

Titta in på sidan, kom gärna med kommentarer!

Kom också ihåg att epostadresser har ändrats. I de flesta fall kan du bara byta ut .com mot .se, men titta gärna på *Om ÖSF / Funktionärer* för en komplett lista.

Spelmans- profilen

Redaktionskommittén har startat en ny serie i Östgötaspel. Vi kommer att göra en rad "spelmansporträtt" – både med välkända och mindre kända östgötaprofiler.

Vi börjar med Anders Thörnquist i Norrköping – välkänd för oss som länge intresserat oss för den lokala musiken och dansen i Östergötland. Kanske ganska okänd bland övriga spelmän i vårt landskap. Hur många av dagens yngre östgötska spelmän har till exempel läst hans lilla, men innehållsrika bok: "Musiktraditioner i Östergötlands Skogsbygder", 1977-1985?

Artikeln börjar på sid 2.

Försäkringen

Många av våra medlemmar har en instrumentförsäkring i Folksam via ÖSF. De (Folksam) vill nu att alla försäkrade objekt förtecknas på en speciell blankett.

Jag har skickat ut blanketter till alla som har en försäkring, och ber dem att returnera snarast.

Om jag förstått saken rätt kommer Folksam inte att godkänna försäkringar nästa år som inte har en ifylld blankett. Blanketten finns även på vår hemsida, gå till *Om ÖSF / Bli medlem*, så hittar du den.

Sven Lönqvist, kassör

Medlems- utveckling

Från SSR har vi fått denna sammanställning över antalet medlemmar i resp landskapsförbund.

Vi, ÖSF, ligger på 8:e plats, vilket vi gjorde även 2003. Procenttalen till höger visar förändring i medlemstalet från 2003 till 2007.

Orsakerna till att vi tappat medlemmar är säkert flera. En är att vi blivit mer "bestämda" mot dem som inte betalar sin medlemsavgift. Vi skickar numera ut inbetalningskort + tre påminnelser med någon månads mellanrum, och de som inte betalt då tar vi bort från medlemsförteckningen.

Sven Lönqvist, kassör

	År 2003	År 2007	
Dalarnas Spelmansförbund	1605	1460	-9,0%
Skånes Spelmansförbund	644	695	7,9%
Västergötlands Spelmansförbund	539	484	-10,2%
Uplands Spelmansförbund	371	338	-8,9%
Medelpads Spelmansförbund	285	314	10,2%
Bohusläns Spelmansförbund	251	250	-0,4%
Hälsinglands Spelmansförbund	280	247	-11,8%
Östergötlands Spelmansförbund	257	235	-8,6%
Smålands Spelmansförbund	153	234	52,9%
Örebro Läns Spelmansförbund	188	188	0,0%
Västmanlands Spelmansförbund	205	185	-9,8%
Heimbygdas Spelmansförbund	316	183	-42,1%
Gästriklands Spelmansförbund	190	173	-8,9%
Västerbottens Spelmansförbund	172	168	-2,3%
Ångermanlands Spelmansförbund	134	165	23,1%
Hallands Spelmansförbund	164	165	0,6%
Värmlands Spelmansförbund	244	149	-38,9%
Blekinge Spelmansförbund	158	126	-20,3%
Gotlands Spelmansförbund	151	124	-17,9%
Stockholms Spelmansförbund	133	122	-8,3%
Norrbottnens Spelmansförbund	-	106	
Dalslands Spelmansförbund	45	60	33,3%
Nyköpingshus Spelmansgille	43	40	-7,0%
Hisingens Spelmanslag	36	36	0,0%
Katrineholms Spelmanslag	23	19	-17,4%

Anders Thörnquist, Norrköping

Foto: Miriam Berger

Sagt av Anders till mig: ”Jag är tveksam till om du ska skriva så mycket om mig medan jag är i livet”. Ska han säga som intervjuat så

många nu levande spelmän! Det blev i alla fall en artikel som han har godkänt.

Några fakta om Anders Thörnquist

Född i Eskilstuna år 1945 och uppvuxen där. Vistades mycket hos sin mormor i byn Skäfteruna utanför Arboga.

Bor: Lägenhet i Norrköping, Sommarhus i Vråka, Tjust.

Utbildning/yrke: Universitet. Folkhögskolelärare.

Musikbakgrund: Började spela munspel som femåring. Tvärflöjt i musikskolan under 12 år, spelade i tre olika ungdoms- orkestrar. Lyssnade senare på bland andra Tommy Steele, Bob Dylan, Woody Guthrie, amerikansk och irländsk musik. Hörde nyckelharpa och började spela det instrumentet lite grann. Fick under 1970-talet höra Pelle Björnert och blev då intres-

serad av östgötsk folkmusik, började spela fiol och blev hans elev, även lärt av Håkan Andersson och Bengt Löfberg. Åkte under 1980-talet mycket till Norge för att lyssna på och se norsk folkmusik/dans. Spelar ibland sälglöjt. Blev intresserad av upptecknings/inspelningsarbete. Har ett brett musikintresse.

Dansbakgrund: Dansade ”modernt” i sin ungdom, senare gammaldans och polskor, även norsk ”springare” och ”gangare”. Har sedan 1980-talet varit med i den breda grupp av dansare och spelmän som arbetat med rekonstruktionen av den östsvenska slängpolskan som dans och musik.

Övriga intressen: Historia. Människor. Språk. Hantverk. Folkliga traditioner. Resor. Rosor. Litteratur. Konst. Antikviteter. Och mycket, mycket annat.

Text: Miriam Berger

På cykel 800 mil med fiol och rullbandspelare

Jag har känt Anders länge vid det här laget, och blir efter varje samtal allt mer imponerad av den beslutsamhet och flit, den djupa kunskap och de vida intressen som denne (numera) östgötaspelman har.

”Företagsam” är bara förnamnet på en av hans egenskaper. Eller vad sägs om hans sätt att göra inspelnings/uppteckningsresor i Östergötland? Under åren 1977-1985 cyklade han omkring i Östergötlands skogsbygder med rullbandspelare, tält och sovsäck på pakethållaren och fiolen på ryggen, för att söka efter människor som fortfarande kunde spela, sjunga och berätta om de folkliga traditioner som var så viktiga i vanligt folks liv ute i byarna, före inflyttningen till städerna. Han jobbade och sparade pengar i tre år, så att han kunde vara ledig för uppteckningsarbete i ett år, sedan upprepade han det mönstret flera gånger.

Så här berättar Anders.

— Innan jag upptäckte den svenska folkmusiken så lyssnade jag mycket på amerikansk och irländsk folkmusik och jag tänkte att det måste väl finnas folkmusik även i Sverige och i Östergötland. Det måste väl finnas mer än det som spelades av det fåtal spelmän jag hade stött på och mer än det som fanns upptecknat i Svenska Låtar Östergötland. Jag hade också ett historiskt intresse genom arbetet inom Arkivet för Folkets Historia. Därför tog jag 1977 ledigt för att jag ville upptäcka och lära mera om Östergötlands musiktraditioner.

— Sammanlagt cyklade jag ungefär 800 mil medan jag arbetade med uppteckning-

arna och inspelningarna. Jag kunde väl ha tagit bilen, men jag ville få den kontakt som man lättare får när man färdas som folk gör mest i trakten, och man kan lättare uppfatta vad som pågår omkring en när man cyklar. Man uppfattas också på annat sätt om man kommer på cykel med fiolen på ryggen, även om man har en lite udda sjuttio-

Anders Thörnquist på lilla verandan hos Bengt Ljöfberg, mitten av 80-talet
Foto: Eric Hammarström

frisyr som jag hade. Jag började med att cykla sju mil från Norrköping till Regna, sedan cyklade jag sex-åtta mil om dagen och besökte många olika människor.

— En av de första kontakterna jag fick i Regna socken var med kantorn Campbell,

som var på väg till sjön för att fiska. Det mötet ledde till kontakt med kyrkvärden Strömberg som kunde ge mig namn på 15-20 gamla att intervjua. Jag bodde några nätter på ålderdomshemmet, annars bodde jag på vandrarhem, hemma hos folk eller i tält.

Jag bad Anders berätta om några av de människor han mötte, men först vill jag citera två korta texter från insidorna av pärmen till Anders bok: *Musiktraditioner i Östergötlands Skogsbygder, 1977-1985*. Boken har han givit ut på eget förlag och den kan köpas dels från Anders själv, dels via Östergötlands Spelmansförbunds arkivarie Hans Norberg. Har du inte redan läst den så gör för all del det! Eller läs den gärna en gång till, här finns mycket att lära och fördjupa sig i, inte minst notexemplen i slutet av boken.

Så här tänkte Anders kring sitt projekt:

”1977 påbörjades dessa uppteckningar av musiktradition, arbete och byliv. Jag har velat skaffa mig kunskap och dokumentera den musik som de arbetande utövat; en musik som bland annat levt bland lantarbetare, skogsarbetare, smeder och andra grupper. Sökandet har lett mig till skogsbygderna i Regna, Kolmården, Kåknö, Yxnerum och Åtvid. Ofta har folk på trakten gett stöd och hjälp. Utan dem hade detta arbete inte kommit till.”

”Denna bok har företagits som en upptäcktsresa in i musiken och berättande. Jag har inte velat rycka musiken ur sitt sam-

manhang utan tecknat ned människors liv, musik och arbete som de minns det. De många levnadsberättelserna har här fogats samman till ett kollektivt minne över en tid som tillhör 1800-talet men som ändå finns mitt ibland oss. Kanske är det så att det mycket gamla ligger nära det mycket nya.”

Anders bok har ett rikt innehåll.

För varje socken en karta över och en kort beskrivning av bygden, musiktraditioner och uppgifter om och gamla foton på olika spelmän. Anders skriver också om hur upppteckningsarbetet gick till och om olika ideal i folklig speltradition. I bokens andra del finns upppteckningar om instrumentbyggare och instrument i Östergötland samt låtar från de olika musikområdena. Det Anders intresserade sig mest för var traditionen på fiol och en-två-radigt dragspel, stötte han på vissång tog han också vara på det. Men inte minst även berättelser om hantverk, dagligt liv, musik och dans. Tyngdpunkten ligger på den yngre traditionen (1850-1930) med inslag av en äldre tradition före 1850, den tidpunkt då det gamla bondesamhället övergår i ett förindustriellt samhälle, när folk lämnar byarna och flyttar in till städerna, när slängpolskan förlorar sin dominerande ställning. Omkring 1930 börjar den så kallade ”moderna” dansen tränga undan ”gammaldansen” och det påverkar förstås musiktraditionen.

Anders har lagt ner ett gediget arbete på att sammanfatta upppteckningsarbetet. Klok som han är, så har han samtalat om materialet och haft stöd av en rad kunniga personer, särskilt nämner han Håkan Andersson i Västervik och Pelle Björnert, nu i

Spelmän ur Anders bok Musiktraditioner i Östergötlands Skogsbygder.

Vråka, samt Ann Pettersson i Finspång och Christer Dominder i Norrköping. Christer,

som då var brevbärare, var med Anders ut på de första cykelturerna, idag är han chef för Stadsmuséet i Norrköping.

Dansspelmännen som Anders mötte var ofta hantverkare – till exempel smeder, lantarbetare, sågverksarbetare. Jag frågar varför han nämner så få kvinnor i materialet. Kvinnor som sjöng eller spelade stötte han inte på så många.

— Kvinnorna hade ansvaret för hushållet och barnen. De hade inte någon offentlig roll som kunde ge dem status och göra dem kända, även om de kunde spela eller sjunga. En kvinna jag mötte var Märta Wiman från Norrköping, 75 år. Hon bodde i barndomen i Drothems socken och kunde bland annat en husförhörsvisa. Hon hade ganska stor repertoar av sånger, hon tillhörde en nykterhetsloge och gick dit och läste dikter och sjöng.

Vilka spelmän minns han särskilt väl så här efteråt?

Jag har ju läst hans bok och fascinerats av de ordagrant och på dialekt återgivna samtalen han hade med många spelmän under upppteckningsresorna. Även själva sättet att uttrycka sig tycker jag säger mycket om den tid människor lever/levde i. Här berättar han om några av spelmännen han träffade.

— Jag minns mötet med Olof Asklöf i Åtvidaberg, han finns med i Svenska Låtar Östergötland. Honom träffade jag, han satt i rullstol och spelade inte längre. Jag har hört en inspelning med honom, han var ganska driven. Han var en av de spelmän som deltog vid spelmanstävlingen i Östra Ryd år 1940. Han åkte tandemcykel dit med sin fru, från Åtvidaberg. Han berättade att Nils (Olof?) Andersson skulle komma till Åtvidaberg för att teckna ner till Svenska Låtar, han kom med bussen och var där i två timmar, sedan åkte han igen. Det var bara en liten del han fick med sig.

— En annan situation jag minns väl är från Östra Ryd. Eva Nordh Furenhed gav mig tipset om en lantbrukare Gunnar Axelsson i Källösa. Axelsson spelade inte till dans, han var religiös men jag bryr mig inte om vad folk spelar så jag åkte dit. Det visade sig att han hade en notbok från 1810, som tillhört spelmannen Anders Larsson. Notboken som innehöll många polskor/polonäser hade gått i släkten och låg nu i en pianostol. Anders har sett till att notboken blivit kopierad. Kopia finns bland annat i spelmansförbundets arkiv, och de här fina gamla låtarna spelas nu av många (min anmärkning), inte minst av Eric och Katarina Hammarström i Söderköping.

— Jag träffade Ragnar Andersson, på gården ”Slottet” i Gärdnsnäs. När jag kom

fram emot kvällen stod han på hölasset, vi började prata, jag blev inbjuden på kaffe i finrummet och sedan spelade och pratade han i fem-sex timmar. Han visade mig också till spelkamraten Erik Vallentin, som nu var invaliderad.

— Ett av de viktigaste ställena för musik och dans var Borkhult i Yxnerum, fick

En av Anders' vackert nedskrivna notupppteckning

jag veta av skräddare Ossian Örtegren i Frängsbo vid Borkhult. Det var en korsväg mellan olika platser – folk samlades i Torkhuset (en stor loge) där. Spelmännen bytte av varann, man höll på och dansade hela natten. Sista gången man dansade slängpolska två och två i Borkhult var på ett bröllop på 1890-talet.

I ett arkiv fick jag reda på att slängpolskan i Norra Östergötland började efterträdas av slängpolskan på 1830-talet och att in på 1870-talet kom dragspelet och trängde ut fiolen.

— Jag minns också Gunnar Johansson, som hade arbetat i marmorbruket i Kolmården. Han var nu i 80-årsåldern och spelade tvåradigt dragspel väldigt bra. Han hade spelat tillsammans med Johan i Mörkhult i Kolmården, som jag hörde på en inspelning gjord av durspelaren Yngve Andersson (inspelningen förmedlad av dottern).

Intresserar sig då inte media och olika organisationer för det här unika materialet?

— Jo, Tommy Sjöberg från Svenskt Visarkiv har besökt mig och han har sett till att kopior blivit gjorda till visarkivet. Originalen på rullband har jag fortfarande hemma hos mig, om arbetet som nu pågår med östgötskt musikarkiv ger resultat, så kanske jag kan lämna dem dit.

— Radio Östergötland gjorde en kortare intervju med mig för några år sedan, även med musikexempel. Jag har också haft föredrag i spelmansförbundets regi, hos olika hembygdsföreningar och hos några bibliotek. Men nu har intresset börjat avta....

Text: Miriam Berger

Vad är väl en bal på slottet...?

Ja, Folkets Park i Linköping är väl inte direkt något slott men nog blev där bal under Linköpings folkmusikfestival och den var både hejdundrande och ”alldeles underbar”! Där fanns alla sorters folkmusik man kan önska sig. Både för öronen, fötterna och själen och det var nog fler än jag som kom hem slutkörd med träningsvärk och ömma öron och fötter.

Det var ett hårt prioriteringsjobb att välja blanda alla konserter, kurser, föreställningar och dansgolv som pågick samtidigt. Många grupper hade man aldrig hört talas om, andra var man nyfiken på och sedan fanns alla favoriter och ”måsten”.

Självklara norrmän

Norska gruppen Kvarts inledde årets festival för min del. Skickliga musiker som fått många priser och är väldigt stora i hemlandet. Deras fiol, dragspel, bas och gitarr mm, bjöd verkligen på härligt dansspel men kanske lite smörigt. Viss ”norsktoppenvarning”. Fast jag är väl bara avundsjuk, för det finns nog ingen svensk folkmusikgrupp som är lika kända i Sverige som de är i Norge. Det är bara i Norge folkmusiken har sådan status!

Lördagskvällens eldiga hallingföreställning ”Kruk” (betyder det ”krok”?) var ännu ett bevis på folkmusikens självklarhet i Norge. Hallingdansarna intog scenen med pondus och en helt bländande skicklighet. Showen var stort upplagd med ljuseffekter, animerade projiceringar, en trummis och en fiolspelman.

Väldigt modernt och kanske lite överlastat. Men det förtog ändå inte huvudnumret: den explosiva dansen (eller var det elitgymnastik?) och dess lek till

musiken. De höll på i en timme så svetten lackade, och en av de sex dansarna var en tjej! Nästa år vill jag se en lika självklar och eldig svensk folkdansshow! Utan att den nödvändigtvis är lika gymnastisk. Det är glöden det kommer an på!

Det här med den svenska folkmusikens status måste vi ändra på! Och där tror jag att festivalen i Linköping verkligen bidrar till att folkmusiken börjar synas och blir en genre bland andra. Särskilt när man ser på festivalen hur många ungdomar som hittar till folkmusiken idag, så känns det som om den blir en allt större subkultur som snart borde kunna få lite plats i radio och TV, likaväl som annan musik.

Östgötsk folkmusik på programmet, eller...?

Östgötska folkmusiker hävdade sig väl i festivalprogrammet. Björnligan med Björn Ek & Co presterade minst lika bra dansmusik som Kvarts! Andra östgötar som syntes på festivalens scener var RAJ (dvs. Rune Persson, Anita Thoor, Jan-Erik Karlsson), Klintetten, ÖSUPP (dvs. Östergötlands Spelmansförbunds ungdomsgrupp), Tjarm (=Rune m.fl. från Norrköping), Per Eckerbom Band, LUS (Linköpings Unga Spelmän) m.fl.

Av dem jag hann se och höra bjöd de sin publik på energi och engagemang. Härlig musik flödade för öronen, fötterna och själen. Men hur många procent av låtarna var egentligen östgötska? Jag hoppas det var åtminstone 50% men jag är inte säker.

Vad jag förstår så har det nästan alltid varit så här i Östergötland, att det spelas minst lika mycket annan folkmusik som östgötskt. Hur kommer det sig? Här finns ju så himla

Det spelades både på fioler, nyckelharpor, säckpipor, mandolans och även en lettisk ”kokle” hördes i musikvimlet i foyén

mycket bra låtar! Är det inte dags att höja andelen östgötalåtar när vi får höras i ett så stort forum som festivalen. Vem ska annars spela de låtarna och få andra spelmän att upptäcka att de är så himla bra?

Mycket sång!

Som vanligt fanns mycket sång på programmet. T.ex. bjöd Pelle Björnlert och dragspelaren och skönsångaren Erik Gruvebäck på Allan Edwalls visor framförda med den rätta beska glimten och fint komp.

Mera bra visor kom från dels danska gruppen Phönix, som faktiskt specialiserat sig på de berättande balladerna helt utan att vara långgrandiga, och dels Kersti Ståbi som har ett härligt fantasirikt samarbete med trion Nordic. Båda dessa konstellationer bjöd på riktigt musikalisk och hjärtlig sång i lite olika stil men som varken var utstuderad eller överarrangerad.

Det var däremot den hyllade gruppen Kraja som drog stor publik. Tonerna slingrade överkligt vackert i deras fyrstämmiga a capella-arrangemang av kända folkvisor. Men var det verkligen folksång, var det inte bara körsång helt enkelt? Allt var lika utslätat, utan att ta tillvara melodiernas rytm och takt.

Jag kände att jag ville ropa till alla, precis som pojken i sagan om kejsarens nya kläder. Så när de började sjunga en klämmig supvisa hemifrån Småland som om även den var någon sorts koral, var jag bara tvungen att gå för att inte göra bort mig! Norska sångartion Tiriltunga gjorde det SÅ många gånger bättre på 1980-talet! Attans, där kom Norge igen...

Snaustrinda spelmannslag från Trondheim bjöd på något helt unikt, ett helt spelmannslag med bardingelior. Det svängde så bra att det räckte till ett hederspris
Foto: Håkan Wasén

Bra ljudteknik önskas!

Sammanfattningsvis var festivalen lika omtumlande som vanligt. Alla kunde hitta något för dem, från modern elektrifierad popfolkemusik till riktigt traditionella spelmannsmöten. Som den fantastiska konserten med Jeanette Eriksson från Skåne och Thuva Härdelin från Hälsingland. Fiolspel på hög höjd!

Alla myllrade runt och hade roligt. Dansgolven kändes ordentligt nybonade och man dansade av sig själv. Skrubbspel i varenda vrå dessutom! Ja, stämningen var hög men tyvärr även ljudnivån! Varför måste folkmusiken lägga sig till med rockens olater? Det är väl ingen som har brett om den ljudnivån? Tvärtom klagar många (oavsett ålder) och de flesta barn gick med hörselkåpor. Tur att det finns förnuftiga föräldrar.

Förutom styrkan så var det tyvärr alltför ofta dålig kvalitet på ljudet också. Mycket rundgång och tydligen svårigheter att förstärka akustiska instrument och sång på ett bra sätt. Går det inte att hitta ljudtekniker som kan något annat än elgitarrer? Det är ett önskemål till nästa år. För tekniken ska inte få förstöra all bra musik som festivalen serverar!

Text: Katarina Hammarström

*Buskspel har väl alla hört tals om men har någon spelat dörrspel förut? Utrymmet mellan två entrédörrar rymde både tramporgel och fioler
Foto: Håkan Wasén*

First Nordic Harp Meeting 16 – 19 oktober i Lund

En helt unik spelmannsstämna: drygt 50 Folkharpsspelmän samlades i Lund för att under fyra dagar spela, diskutera, experimentera, dela kunskap och idéer samt upptäcka att man inte är ensam i världen – eller ens i Norden!

Josef Straka heter han, mannen som genomfört detta möte för folkmusiker som spelar harpa och närbesläktade instrument såsom lyra, stråkharpa, kantele och langeleik.

Från: Tone Hulbaekmo, Erik Ask-Upmark, Marie Länne Persson

Harpan har en uråldrig historia i Norden, men de senaste 150 åren har den fört en tynande tillvaro i skuggan av mera dominanta folkmusikinstrument. När gamla vägar och sammanhang försvinner är det viktigt att hitta nya och därför är möten som detta i högsta grad nödvändiga.

Lyböret spel från harporna i Lund

Programmet innehöll konserter, verkstäder, spelstugor, allspel, seminarier och utställningar med instrumentmakare/försäljare och historiska beskrivningar av harpor i Norden. Deltagarna kom från Sverige, Norge, Finland, Danmark, Brittiska Öarna, Tyskland och Tjeckien och representerade alla nivåer; från nybörjare till välkända proffs.

Spelstilarna var varierande utifrån instrument, teknik, repertoar och tradition – spel på harpa kan vara väldigt mycket!

Det här var en speciell upplevelse:

- en värld av harpor av olika storlekar, modeller och klanger.
- en samling människor, en sorts musikaliska överlevare, alla vana att hitta nya vägar, nya arenor och sammanhang för sitt instrument.
- ett enormt kunnande i spel, historia och kunskap om instrumenten.
- allspel på harpor till dansande publik, helt olikt något allspel jag någonsin varit med om!
- att få sjunga en ballad ackompanjerad av flera hundra lyhörda harpsträngar!
- att spela tillsammans, lära nytt, experimentera och att få lyssna till alldeles underbar musik!

Innan mötet var över, var det bestämt att det 2:a Nordiska Harpmötet kommer att hållas i Finland och att Norge tar hand om det 3:e!

Något nytt har börjat!

Marie Länne Persson

Se mera på www.nordic-harp-meeting.se!

Kalendarium

Folkmusikaktiviteter i Östergötland och angränsande områden

Lördag 22 nov	ÖSF höstträff, som startar med att Christer Odén, riksspelman, lär ut pärlor ur sin repertoar med inriktning på Hagholms-låtar. Plats/Tid: Sensus lokaler, Storgatan 39, Linköping kl 15-18. Kursavgift 200 kr. Anmälan senast 17 nov till 013-24 67 00. Efter kursen gemensam middag i form av knytkalas, och sedan spel och dans så länge vi orkar...
Onsdag 3 dec	Folkmusikcafé kl 19, Hemslojdsgården Linköping
Lördag 6 dec	Östgötafolk kl 19 i Globenteatern, Linköping

Totakt-pols

Folkmusikfestivalen i Linköping var inte bara ett myller av spelmän, dansare och toner.

Den var också ett myller av skivor.

I myllret fanns också en spännande ny skiva, Totakts-pols från Danmark. Inte bara en CD med spelmännen Kristian Bugge (Baltic Crossing mm) Erik Jensen, JC Nielsen och Mads Nielsen, utan också en notbok med över 100 nedtecknade låtar. Allt tillsammans med kommentarer om männen bakom noterna och musiktraditionen bakom av Åke Persson.

En rolig läsning och framförallt spelning. Jag håller med Åke Persson om att det roliga med att CD:n blir ett klingande komplement till notbokens beskrivningar.

För en amatör är det jättebra att också kunna få noter vid sidan om en CD.

Fanfaren alias Pohlsk dans, nr 31 i Jens Millersens Bjergs nodebok föll i mycket god jord. Likaså *Steffan rock* alias Engelsk pols nummer 64 i Erik Jensens nodebok tack vare det stentuffa inledningskompet. Och hör och häpna, här har *Apan heter Jocko* fått en oanad plats i dansk spelmanshistoria.

Priset på festivalen 200 kronor för notbok och skiva

Text och foto: Håkan Wasén

Totakt-pols, Intressant notbok med klingande komplement till dansk spelmansmusik

ÖSF:s HÖSTTRÄFF lördag 22 november

Kl 15.00, Sensus lokaler, Storgatan 39, Linköping

Christer Odén, riksspelman och specialist på Hagholmslåtar lär ut pärlor ur sin repertoar. Kurstid: Kl 15.00-18.00.

Kl 18.00 ordnar vi knytkalas (medtag en rätt till den gemensamma buffén) och sedan spel och kanske dans, så länge vi orkar!

Kursavgift: 200 kr/deltagare

Sista anmälningsdag: månd. 17 november till Sensus/Kulturens studieförbund, tel. 013 24 67 05 eller e-post: ulla.jacobsson.werner@sensus.se

Välkommen önskar Styrelsen!

Skicka gärna in uppgifter på evenemang och aktiviteter som du tror kan intressera Östgotaspels läsare till redaktor@ostgotaspel.se!

Ta även en titt i kalendariet på vår hemsida, www.ostgotaspel.se, så får du de allra senaste uppdateringarna. Har du ett evenemang du vill annonsera om på hemsidan, skicka e-post till redaktor@ostgotaspel.se